

# РЕШЕНИЕ

№ 4190

гр. София, 02.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в**  
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2118**  
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано по жалба на „Медицински Център Салус“ ЕООД, представляван от д-р И. Р. – М., с адрес: [населено място], район „В.“, [улица], срещу Заповед № РД-253С-37/23.01.2025 г., издадена от управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/. Иска се отмяната ѝ като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендират разноски съгласно представен списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – управителя на Национална здравноосигурителна каса, в съдебно заседание се представлява от юрк. Т. и юрк. М., които молят съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София град, 24 състав след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, провери законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, че между „Медицински Център Салус“ ЕООД и НЗОК е сключен Договор

№ 222341/17.02.2020 г. и Договор № 222341/18.10.2023 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ на територията на РЗОК – С., Столична.

Във връзка с получена в НЗОК жалба от здравноосигурено лице – В. Т. за неизвършен му заключителен преглед /л.41-42/, със Заповед № РД-25-793/13.11.2024 г. на управителя на НЗОК /л. 16/, е наредено извършването на проверка на изпълнителя на специализирана извънболнична медицинска помощ „Медицински Център Салус“ ЕООД, представляван д-р И. Р. – М. и проверка по жалба с вх. № 19-01-2508/29.10.2024 г. Наредено е проверката да се осъществи от длъжностни лица в НЗОК, със срок от 18.11.2024 г. до 22.11.2024 г.

За резултатите от проверката са съставени Протокол № РД-25-793-1/26.11.2024 г. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-25-793-2/26.11.2024 г., връчени на 27.11.2024 г. на представителя на жалбоподателя /л.17, л. 28/. Съгласно протоколите, е отчетен вторичен, консултативен, амбулаторен преглед на ЗОЛ В. Т., отразен в Амбулаторен лист № 24274008913Е/27.09.2024 г., който не е извършен, поради което е налице неоснователно получена сума в размер на 6.65 евро /13.00 лв./ и налагане на санкция - частично прекратяване на Договор № 222341/18.10.2023 г. по отношение на д-р И. Р. – М., лекарят, който не е извършил дейността.

Срещу Протокол № РД-25-793-1/26.11.2024 г. за частично прекратяване на Договор № 222341/18.10.2023 г. по отношение на д-р И. Р. – М. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-25-793-2/26.11.2024 г., са депозираны Становище – възражение с вх. № 22-2341-2/04.12.2024 г. и вх. № 22-2341-3/04.12.2024 г., с приложения към тях доказателства /л.53, л.72/.

Постъпилото възражение/становище с вх. № 22-2341-2/04.12.2024 г. срещу Протокол № РД-25-793-1/26.11.2024 г. за частично прекратяване на Договор № 222341/18.10.2023 г. по отношение на д-р И. Р. – М. е разгледано от Арбитражна комисия – състав по медицински дейности, създадена със Заповед РД № 09-258/12.12.2024 г. на Директор на СЗОК /л.81-89/. По отношение извършеното нарушение на чл. 103, ал. 2 от Национален рамков договор за медицинските дейности /НРД за МД/ за 2023 г. – 2025 г. комисията не е стигнала до решение, като е гласувано три гласа „за“ и три гласа „против“.

На 23.01.2025 г. с оспорената заповед на основание чл. 76, ал. 3 вр. чл. 59, ал. 13 от ЗЗО вр. чл. 59, ал. 11, т. 1, предл. първо, б. „а“ от ЗЗО вр. чл. 103, ал. 2 и чл. 462, ал. 1, предл. първо, б. „а“ от НРД за МД за 2023 г. – 2025 г. и Протокол № 26/17.12.2024 г. на Арбитражната комисия, на жалбоподателя, поради отчетена дейност, която не е извършена, е наложена санкция: прекратяване на Договор № 222341/18.10.2023 г., сключен между жалбоподателя и НЗОК/РЗОК, частично по отношение на д-р И. Р. – М., лекарят, който не е извършил дейността /л.12-15/.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушана свидетелката Д. И. С., работеща в медицинския център като организатор медицинска дейност. От показанията ѝ се установи, че през м. ноември 2024 г. в медицинския център е извършена проверка по сигнал на пациент в присъствието на свидетелката и управителя д-р И. Р. – М.. На проверяваните била представена цялостната документация, отнасяща се до конкретния случай, включително телефонния номер на пациента, по чийто сигнал е образувана проверката. Поставената диагноза на пациента В. Т. била „синусит“, поради което той е посещавал медицинския център. Свидетелката е провеждала физиотерапия с него, като амбулаторните листове на същия са изготвяни от д-р М., осъществяваща ежедневно контакт с него относно състоянието му. В деня на провеждане на заключителния преглед и разписване на амбулаторния лист от страна на д-р М. е осъществен контакт с пациента, с констатация, че е в добро състояние, лично потвърдено от него пред д-р М.. Непосредствено след това при предоставянето му на заключителния амбулаторен лист, пациентът отказал да го подпише. Свидетелката уточнява, че заключителният преглед представлява консултация – беседа с пациента, при която лекарят се информира относно

здравословното му състояние, и че такава е осъществена.

По делото е разпитан като свидетел В. С. Т.. Същият е бил пациент на медицинския център, с първо посещение 16.09.2024 г. по повод хроничен синусит и извършване на физиотерапия. Назначен му е 10-дневен курс на терапия с нагrevки. Последната процедура е проведена на 26.09.2024 г., за което е положил подпис и си тръгнал. Твърди, че вторичен преглед не му е извършен, нито му е предоставен амбулаторен лист за подпис в тази връзка. Същевременно допълва, че след приключване на курса от процедури, в коридора на центъра е непосредствено разпитан от д-р М. за състоянието му, като е заявил, че се чувства по-добре.

На основание чл. 174 ГПК вр. чл. 144 АПК между свидетелите В. Т. и Д. С. е извършена очна ставка. Установи се, че те се познават поради посещенията на Т. в медицинския център. С. е изготвяла и предоставяла за подпис всички документи, касаещи проведената терапия на Т., който факт не се оспори и от двамата. Относно представянето на заключителния амбулаторен лист, двамата свидетели дават противоположни показания.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана е чрез административния орган до Съда в преклузивния срок по чл. 76, ал. 5 от ЗЗО, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол относно неговата законосъобразност /л.104-105, л.15/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна:

Оспорената Заповед № РД-253С-37/23.01.2025 г. е издадена от компетентен орган – управител на НЗОК в съответствие с правомощията, установени в чл. 76, ал. 3 от ЗЗО и Решение № РД-НС-04-104/08.10.2024 г. на Надзорния съвет на НЗОК, достъпно на интернет страницата на НЗОК. Установената форма за издаване на оспорения акт е спазена. Фактическите и правни основания за издаване на заповедта се съдържат в нея и в административната преписка. Съгласно установената задължителна съдебна практика, която е неизменна /ТР №16/1975 г. на ОСГК на ВС/, мотивите на административния акт могат да се съдържат и в други документи, издадени в хода на производството.

Контролните органи са изпълнили задълженията си, предвидени в чл. 74, ал. 3 от ЗЗО, като за резултатите от проверката са съставили протокол. Екземпляр от изготвения протокол е връчен на проверяваното лице. Последното се е възползвало от възможността да направи възражение по констатациите в него, поради което е формирана арбитражна комисия. Поради равният брой гласове „за“ и против“ на арбитражната комисия, правилно е приложена нормата на чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, съгласно която: в случай че арбитражната комисия не се произнесе с решение в срока по чл. 75, ал. 7 или е налице равен брой гласове, поради което не е налице прието решение, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава мотивирана заповед, с която може да наложи санкциите. Законът допуска възможността да бъде издадена заповед за налагане на санкции в тази хипотеза, като преценката дали да бъде сторено това, е израз на оперативната самостоятелност на органа. Въпреки това съдът счита, че адм. орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон, като не е изяснил задълбочено всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Нормата на чл. 59, ал. 11, т. 1, предл. първо, б. „а“ ЗЗО определя, че директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия НРД в следните случаи: при отчитане на дейност, която не е извършена, установено по реда на чл. 72, ал. 2: от изпълнител на

извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря/лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност. Според чл. 59, ал. 13 от ЗЗО, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия НРД.

Според чл. 462, ал. 1, б. „а“ от НРД за МД за 2023-2025 г., управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „прекратяване на договора“ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Разпоредбата на чл. 103, ал. 2 от НРД за МД за 2023-2025 г., определя, че в случаите по чл. 59, ал. 11, т. 1 и 2 от ЗЗО договорът с ИМП се прекратява без предизвестие от страна на НЗОК по реда на глава двадесет и първа.

По делото въз основа на събраните доказателства, включително и от гласните такива не се установи по безспорен начин извършване на вмененото нарушение. Съгласно протокола на арбитражната комисия, общият обем на проведените медицински дейности на В. Т. надхвърля минималните изисквания по здравна каса, допълнително включва още десет процедури с инфрачервени лъчи и десет процедури с лазер, надлежно извършени, и писмено потвърдени за извършени от пациента. Процедурите са извършени в пълен обем и качество, документирани са по надлежен ред – процедурна карта с положени десет подписа, включително Амбулаторен лист от 27.09.2024 г. за проведената физикална терапия /л.49-50/. В. Т. не отрича проведена заключителна беседа с д-р М., дори писмено и устно от него е заявено подобрение. Направен извод, че действително са налице данни за изпълнение и преизпълнение на предвидения пакет медицински дейности, както и че твърденията на пациента напълно се опровергават от представените писмени доказателства пред Арбитражната комисия. В заключение комисията е посочила, че дори и да бъде прието, че е налице извършено нарушение „неположен подпис от пациента“, то предвидената санкция „прекратяване на договора“ със здравната каса поради отчитане на дейност, която не е извършена, несъответства по вид, явява се нестепенувана и непропорционална по тежест на нарушението „неположен подпис“, както и че се касае за първо нарушение и липса на предходни извършени такива. Установено е, че д-р М. се ползва с безупречна репутация и професионализъм.

Събраните гласни доказателства по делото потвърждават изводите на арбитражната комисия за основателност на становището на жалбоподателя. Не без значение е и обстоятелството в тази връзка, че нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства за извършени и доказани предходни такива нарушения от същия изпълнител. Отделно и от значение е и фактът, че не са налице безспорни доказателства, че на пациента не е представен за подпис амбулаторния лист, издаден на 27.09.2024 г. Противно на обратното е установено от арбитражната комисия по т. 9 от протокола – пациентът умишлено е отказал да положи заключителен подпис- факт, подкрепен с показанията на свидетелката С., и който преценен в съвкупност с останалите доказателства опровергава заявеното от свидетеля Т. при проведената в ОСЗ очна ставка.

Административният орган не е взел предвид становището за основателност на възражението на жалбоподателя, респективно мотивите на арбитражната комисия, отразени в протокола от заседанието и се е задоволил с извършване на незадълбочен анализ на събраните по случая доказателства, като е наложил санкция несъответстваща и непропорционална по тежест за твърдяното нарушение. Липсват мотиви въз основа на кои доказателства по случая органът

приема за действително извършено нарушение от д-р М.. От доказателствата по делото е безспорно наличие на извършена дейност, включително и провеждане на заключителна беседа с пациента, касаеща състоянието му след процедурите. Обстоятелството за наличие или липса на представен за подпис амбулаторен лист е спорното между страните. От гласните доказателства по случая, ценени в съвкупност с писмените такива, се установи, че такъв е представен на свидетеля Т., който е отказал да го подпише.

Съдът намира, че в случая не са били налице предпоставките посочени в горецитираните относими правни норми за налагане на процесната санкция. За пълнота следва да се посочи, че дори и да се кредитират свидетелските показания на свидетеля Т. относно неизпълнение на задължението за предоставяне му на заключителен амбулаторен лист, налагането на санкция „частично прекратяване на договора“ по отношение на д-р М. само за това нарушение е явно несъразмерно и непропорционално по смисъла на чл. 6 от АПК, което обуславя материална незаконосъобразност на оспорения административен акт.

При така установеното жалбата като основателна и доказана следва да бъде уважена, а оспорената заповед да се отмени като незаконосъобразна.

По разноските в производството:

Изходът на спора определя като основателна заявената от жалбоподателя претенция за заплащане на разноски по делото. От негова страна се претендира съдебно-деловодни разноски в общ размер на 409.03 евро /800.00 лв./, от които 25.56 евро /50.00 лв./ за внесена държавна такса и 383.47 евро /750.00 лв./ за заплатено адвокатско възнаграждение. Направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на ответника е неоснователно. Съдът намира, че този размер на адвокатския хонорар е в минимално предвидения в чл. 8, ал. 3 вр. § 2а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Същият е справедлив и обоснован, съобразен с фактическата и правна сложност на делото и проявената процесуалната активност на адвоката на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, Съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-253С-37/23.01.2025 г., издадена от управителя на Национална здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на „Медицински Център Салус“ ЕООД съдебно-деловодни разноски в общ размер на 409.03 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да бъде съобщено на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: